

no siguin les d'un espectador vulgar i senzill, enamorat de la terra i carregat d'una dosi excessiva de poesia i lirisme; sinó que hem de complementar-les amb una visió perfecta de la manera, com i perquè, amb les successives evolucions, un paisatge s'ha anat transformant fins arribar al seu estat actual. L'experiència demostra que ço més profitós que hom pot treure de la contemplació de les belleses naturals, és la facultat d'interpretar-les fidelment, conèixer el perquè de la seva fonamental estructura, assimilar-ne la seva raó d'ésser.

Això explica en gran part l'orientació presa avui dia pels estudis dedicats a aquesta matèria. Hom ha prescindit de les descripcions literàries, més o menys afortunades, condicionades a la inspiració, sovint supèrflua, del narrador i a la seva interpretació personal del paisatge; i hom l'ha estudiat amb un guiatge científic, que encara l'ha fet més interessant i suggestiu. De manera que aquests treballs, més que un assaig de topotèsia, han d'ésser uns veritables tractats on siguin estudiats tots els factors físics i humans, que amb llur contribució hagin caracteritzat un paisatge, donant-li el seu segell distintiu.

Sortosament, hom ho ha entès també així a la nostra terra, i avui dia es va activant la formació de monografies parcials que amb aquest tema atractiu són dedicades a descriure cada un dels diferents tipus de paisatge, localitzats a una comarca o a una regió en general, i que facilitaran un estudi sintètic, de conjunt.

Hem aplegat a continuació algunes notes sobre el paisatge de la plana de Vic, que l'afecció que sentim per ella ens ha impel·lit a publicar, oimés tractant-se d'una comarca que ha estat obsequiada pròdigament per la Naturallesa. Hem destriat en la primera part l'aspecte de la qüestió; reservant per a la segona l'estudi dels fets humans i llurs evidents influències.

Escau ací, abans d'entrar en cap altra consideració, precisar quina és la nostra acepció de la comarca, és dir, definir-la, assenyalant-ne els seus límits, perquè així, coneguda l'àrea en la qual hem de moure'ns, ens sigui possible entrar tot seguit en el cos de la descripció. Entenem com a Plana de Vic, solament el fons de la depressió en que aquesta està emplaçada; acceptant com a termenals seus les faldes o socolades de les serralades properes. La topografia especial de la contrada obliga a incloure, com part integrant de la mateixa, les vessants de les muntanyes perifèriques — algunes d'elles subcomarques il·lusòries (Congost, Bisaura), altres, veritables zones independents (Guilleries, Collsacabra); — en benefici d'una estructura comarcal político-administrativa que pugui tenir garantia de solidesa i eficàcia. Amb la restricció que fem, limitant d'una manera tan considerable l'extensió de la comarca proposada, algú ens farà segurament retret de que disminuïm